

Arrest

nr. 264 872 van 3 december 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. CEUNEN
Gaarveldstraat 111
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 3 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 mei 2021 met referthenummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN, loco advocaat L. CEUNEN, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 14 januari 2020 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 7 december 2020 en op 3 maart 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 maart 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent geboren op X 1979 in X. U bent een soennitische moslim van Arabische afkomst. U bent gehuwd en heeft drie kinderen. Uw echtgenote en de kinderen bevinden zich in Zweden. U was kapper en werkte ook in een supermarkt. Uw broer, A.A.(...) (O.V. xxx), is een erkend vluchteling in België. Hij verkreeg zijn beschermingsstatuut in mei 2016.

In de periode 2005-2006 werkte u als tolk voor de Amerikanen. U werd bedreigd door sjiiitische milities en vluchtte met uw vrouw voor 8 maanden naar Syrië. U verbleef 8 maanden in Syrië en keerde daarna terug naar Irak, naar Bagdad. Na uw terugkeer werd u opnieuw geviseerd.

In Irak had u twee keer een relatie met jongens. Een relatie was voor uw huwelijk, toen u nog bij uw ouders woonde. Naar aanleiding van uw eerste relatie ontstonden roddels in de buurt en zag uw familie zich verplicht om te verhuizen naar een andere buurt. Een andere relatie, met ene K.(...), was na uw huwelijk. U werd midden 2014 betrapt door de eigenaar van het kapsalon waar u werkte, toen u seks had met K.(...) na de werkuren in het kapsalon. U werd ontslagen en werd geslagen door uw stam. U kreeg ook een waarschuwing van uw stam. U zou nog gestraft worden en werd bedreigd met de dood. U heeft de relatie met K.(...) volledig ontkend aan uw vrouw.

In 2013 werd uw broer A.(...), die op de luchthaven van Bagdad werkte als buschauffeur, voor het eerst bedreigd door sjiiitische milities. Uw broer A.(...) en uzelf werden eind 2014, begin 2015 opnieuw bedreigd. In januari 2015 kreeg u zelf in een week tijd twee dreigbrieven en een brief met een kogel. Later in januari 2015 kreeg u nog een dreigbrief waarin u met de dood werd bedreigd. U werd bedreigd door Asa'ib, het Mahdi-leger en de brigade van Badr. U werd gevraagd informatie te verzamelen van uw broer A.(...) en die aan hen te geven. Het betrof namen en adressen van werknemers en delegaties die uw broer vervoerde. Later werd uw broer ook ontvoerd en mishandeld. Na de bedreigingen hebben jullie beiden het huis verlaten en zijn jullie bij jullie respectieve schoonfamilies gaan wonen. Toen alles geregeld was hebben jullie een voor een Irak verlaten. In augustus 2015 verliet uw broer A.(...) Irak en hij reisde naar België. U verliet zelf Irak in september 2015. Via de Balkan-route reisde u naar Zweden waar u begin oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. U verklaarde in Zweden onder meer dat u door sjiiitische milities werd vervolgd omwille van uw werk als tolk voor de Amerikaanse strijdmacht in 2005 en 2006. Intussen had u, op weg naar Turkije, een man, M.(...), leren kennen. Terwijl u naar Zweden was gereisd, was M.(...) naar Oostenrijk gereisd maar u onderhield contact met hem.

In 2016, terwijl u in Zweden was, probeerde een Irakees, S.K.(...), die werkte als kapitein bij de veiligheidsdienst in Irak en die in het opvangcentrum in België verbleef waar uw broer A.(...) en zijn vrouw en kinderen werden opgevangen, een relatie op te bouwen met de vrouw van uw broer. De man van de veiligheidsdienst probeerde dicht bij uw schoonzus te verblijven en volgde haar. Toen uw schoonzus een accident had met een bus, viel haar GSM op de grond en S.(...), die uw schoonzus had gevolgd, nam haar GSM bij zich. Hij stal de simkaart en de geheugenkaart en gaf enkel de GSM terug aan uw broer A.(...). S.(...) verzamelde de gegevens op de simkaart en de geheugenkaart en belde naar de vader van uw schoonzus en toonde alle gegevens. Hij vertelde aan de vader van uw schoonzus dat uw broer een pooier is en iedereen met zijn vrouw zou laten vrijen in het opvangcentrum. De vader van uw schoonzus geloofde dat, wilde wraak nemen en heeft uw schoonzus en uw broer, hun kinderen en u en uw vrouw en kinderen bedreigd. Hij dreigde uw familie te vermoorden. De vader van uw schoonzus zou ook verschillende neven vanuit Duitsland naar jullie sturen om jullie pijn te doen.

Uw verzoek om internationale bescherming dat u in Zweden had ingediend werd geweigerd. U was intussen met M.(...) overeen gekomen dat jullie in België een toekomst zouden opbouwen. Uw vrouw had ook uw telefonische relatie en uw chatrelatie met M.(...) ontdekt. In december 2019 vertrok u uit Zweden. Uw gezin bleef in Zweden. U reisde zelf verder naar België.

Op 14 januari 2020 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België. Intussen zou uw relatie met M.(...) zijn geëindigd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een USB-stick met filmpjes met geroddel in het opvangcentrum over uw broer en schoonzus en een voicemailbericht van de schoonvader van uw broer, een document van maart 2016 dat de afgifte van documenten bij het CGVS door uw broer A.(...) bewijst en een dreigement van 2015.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest vermoord te worden door de sjjiitische milities omwille van uw werk voor de Amerikaanse strijdmacht in 2005 en 2006. U vreest eveneens net als uw broer A.(...) vermoord te worden door de sjjiitische milities omwille van het werk van uw broer A.(...) als buschauffeur op de luchthaven in Bagdad. U vreest ook vermoord te worden door de schoonvader van uw broer A.(...), die uw broer A.(...) verdacht pooier te zijn en iedereen met zijn vrouw te laten vrijen in het opvangcentrum en dit door de roddels van S.K.(...), die werkte als kapitein bij de veiligheidsdienst in Irak. U vreest eveneens vermoord te worden door uw stam omwille van het feit dat u betrapt werd toen u seks had met uw vriend K.(...), na de werkuren in het kapsalon.

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Ten eerste kan het CGVS geen geloof hechten aan uw bewering dat u omwille van uw beweerde werk als tolk voor de Amerikanen in 2005 en 2006 in het verleden vervolgd zou zijn geweest door sjjiitische milities.

Zo blijkt uit de stukken in uw administratief dossier dat u ten aanzien van de Zweedse asielinstanties dit verhaal over uw activiteiten als tolk en de daaruit volgende problemen als één van uw voornaamste motieven heb aangehaald in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in Zweden. Daarentegen hebt u dit hele verhaal in eerste instantie helemaal niet naar voor gebracht in uw verklaringen ten aanzien van de Belgische asielautoriteiten. U verklaarde voor de Zweedse asielinstanties dat u als tolk voor de Amerikaanse strijdmacht heeft gewerkt in 2005 en 2006. Omwille van uw werk voor de Amerikanen kreeg u in 2006 een doodsb bedreiging via een dreigbrief van het Mahdi-leger. Indien u uw werk niet zou stoppen en uw woning niet zou verlaten zouden ze u doden. Ook uw vrouw werd toen mishandeld omwille van dezelfde redenen. Enkele dagen na de doodsb bedreiging reisde u met uw vrouw via Mosul naar Syrië. U verbleef 8 maanden in Syrië en keerde daarna terug naar Irak, naar Bagdad. In 2008 werd uw broer gedood, volgens uw eigen verklaringen, omdat hij op u leek. In 2014 probeerde een onbekende dader, omwille van u, uw zoon M.(...) te kidnappen (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 1-31). Zoals hoger aangegeven heeft u dit hele verhaal in eerste instantie niet verteld voor de Belgische asielautoriteiten, niet voor de DVZ, noch voor het CGVS. Tijdens het interview bij de DVZ haalt u drie asielmotieven aan: uw vrees verbonden aan de problemen die u en uw broer in Irak kenden omwille van zijn werk op de luchthaven, uw vrees verbonden aan de problemen die uw broer en zijn vrouw hadden gekend in het opvangcentrum in België en uw vrees verbonden aan homoseksuele geaardheid. U repte in uw verklaringen voor de DVZ echter met geen woord over het feit dat u in het verleden als tolk zou hebben gewerkt voor de Amerikanen of dat u omwille hiervan meerdere ernstige vervolgingsfeiten zou hebben ondergaan. U haalde evenmin aan dat u omwille van deze feiten bij terugkeer naar Irak een vrees voor vervolging zou kennen (CGVS vragenlijst). Ook tijdens het eerste persoonlijk onderhoud liet u na om spontaan melding te maken van het feit dat u als tolk voor de Amerikanen zou hebben gewerkt en dat u daarom ernstige problemen had gekend in het verleden. Toen u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud de kans werd geboden om vrij uw relaas te vertellen, haalde u de bedreigingen aan die u en uw broer zouden hebben ontvangen omwille van zijn werk op de luchthaven van Bagdad en verwees u ook naar de problemen die u had gekend omwille van uw beweerde homoseksuele geaardheid (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 10). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had u reeds gesproken over de problemen die u in Irak zou kennen omwille van het incident met de vrouw van uw broer in het opvangcentrum in België (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 3-4). Toen u na uw vrij relaas werd gevraagd of u nog andere zaken had om toe te voegen aan uw verhaal, antwoordde u uitdrukkelijk dat dit 'alles' was. Meer nog: toen u eerder tijdens

het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk werd gevraagd wat uw beroep was in Irak, antwoordde u dat u in een supermarkt had gewerkt en dat u kapper was. Gevraagd of u nog andere beroepen had gedaan, antwoordde u ondubbelzinnig 'nee'. Pas toen u werd geconfronteerd met uw verklaringen voor de Zweedse asielinstanties over uw werk als tolk, gaf u aan dat u in het verleden inderdaad als tolk voor de Amerikanen had gewerkt en dat u daarom problemen had gekend. Deze gang van zaken is totaal ongeloofwaardig. Indien u werkelijk in de periode 2005-2006 als tolk voor de Amerikanen zou hebben gewerkt, in een zeer tumultueuze periode in Irak, en hier nadien ernstige problemen door zou hebben gekend, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u deze elementen spontaan zou hebben aangehaald bij uw verzoek om internationale bescherming in België.

U kon geen enkel aannemelijke en afdoende verschooning bieden waarom u deze elementen niet spontaan had meegedeeld aan de Belgische asielinstanties. Wat betreft uw verklaring dat u niet uitdrukkelijk werd bevraagd over uw werk als tolk voor de Amerikanen (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 14), dient in eerste plaatst te worden herhaald dat kan worden verwacht dat u dergelijke belangwekkende feiten spontaan zou aanhalen. Daarenboven werd duidelijk gevraagd of u nog andere zaken wou toevoegen aan uw verhaal waarop u aangaf dat wat u verklaard had 'alles' was (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 11). U verklaarde op het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS ook dat u wist dat het CGVS uw dossier zou opvragen bij de Zweedse autoriteiten en lezen. U beweerde dat u wist dat het CGVS op die manier alles over u te weten zou komen en u vond het vandaar niet nodig om dat te herhalen (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 8). Ook dit antwoord is niet afdoende als verschooning waarom u het motief van uw werk als tolk voor de Amerikanen in eerste instantie onbesproken liet voor de Belgische asielinstanties. Nog los van het feit dat het CGVS dossiers uit andere landen niet automatisch opvraagt, heeft u wel degelijk een medewerkingsplicht en bent u verplicht de waarheid te vertellen. Er werd u ook duidelijk gecommuniceerd dat informatie verbergen wel degelijk kan leiden tot een negatieve beslissing in de asielprocedure (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 2). U wist dus wel degelijk dat u het CGVS alle informatie moest geven die dienstig is om een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Het feit dat u één van uw voornaamste motieven in Zweden niet vertelde voor de Belgische asielautoriteiten tast uw algemene geloofwaardigheid aan. Na confrontatie bevestigt u wel degelijk dat u vreest voor vervolging omwille van uw werk voor de Amerikanen in 2005 en 2006 (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 13-14). Het CGVS kan echter niet anders dan enkele vaststellingen te doen die wijzen op het bedrieglijk karakter van uw verklaringen hierover.

De geloofwaardigheid van uw beweerde werk als tolk voor de Amerikanen, alsook de problemen die u omwille hiervan zou hebben gekend, wordt nog verder ondermijnd door volgende vaststellingen. We vinden het ook ongeloofwaardig dat u in Zweden precies kon vermelden in welke afdeling u als tolk zou hebben gewerkt en voor het CGVS enkel vermeldde dat er geen afdeling was, dat u gewoon moest tolken. En dit terwijl u in Zweden verklaarde eerst te hebben gewerkt voor MTR, Militair Transport Regiment, en daarna voor TND, Taji Nationaal Departement (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 13). Indien uw verhaal werkelijk waar zou zijn is het ongeloofwaardig dat u in Zweden twee afdelingen zou kunnen geven waar u had gewerkt en dit terwijl u in België aanhaalde dat er geen specifieke afdeling was waar u voor tolkte. We stellen ook vast dat u in Zweden verklaarde dat de dreigbrief van het Mahdi-leger kwam. Hun naam zou erop hebben gestaan en de dreigbrief was ook ondertekend door Muqtada al-Sadr, oprichter van het Mahdi-leger (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 8) en dit terwijl u voor het CGVS niet zeker wist van wie de bedreigingen kwamen. U kon enkel aangeven dat u bedreigd werd door de milities en dat u het Mahdi-leger verdenkt (CGVS, AL-HATTAB, 3.03.2020, p. 6). Indien u werkelijk een ondertekende brief zou hebben gekregen zou u dat met zekerheid moeten weten. We stellen verder ook vast dat u voor het CGVS helemaal niet vermeldde dat uw vrouw werd mishandeld voor u naar Syrië vertrok, noch dat uw broer werd vermoord omdat hij op u leek toen u naar andere incidenten werd gevraagd omwille van uw werk als tolk voor de Amerikanen (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 5). Dit is opmerkelijk gezien dit volgens uw eigen verklaringen in Zweden allemaal te maken zou hebben gehad met de doodsb bedreiging die u had ontvangen en u toch zeker de moord op uw broer niet kan vergeten zijn. Dit doet bijgevolg verder afbreuk aan geloofwaardigheid van uw asielrelaas. We hebben ook onze bedenkingen over het feit dat u in Zweden verklaarde dat u na de doodsb bedreiging die u kreeg 8 maanden in Syrië heeft verbleven (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 19) en dit terwijl u op het eerst persoonlijk onderhoud enkel vermeldde dat u naar Amman, Jordanië, was geweest voor u Irak in september 2015 had verlaten (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 9). Op het tweede persoonlijk onderhoud voegde u Turkije toe als antwoord op de vraag of u ooit in het buitenland had gewoond voor u vertrokken was naar Zweden (II, p. 3) en noemde Syrië pas in tweede instantie wanneer u bevraagd werd naar uw reisroute na de doodsb bedreiging die u zou hebben ontvangen (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 6). Van iemand die

8 maanden in Syrië heeft verbleven na bedreigingen in Irak mogen we redelijkerwijze toch een consistenter antwoord op dergelijke vragen verwachten. Verder legt u bijzonder volatiële verklaringen af over het al dan niet actuele karakter van uw beweerde vrees omwille uw werk als tolk voor de Amerikanen. Zo antwoordde u op de vraag of u omwille van uw werk voor de Amerikanen nog steeds een vrees voor vervolging kent het volgende: 'Nee. Voorlopig niet. (...)' Om dan onmiddellijk daarna, wanneer de vraag ter bevestiging opnieuw werd gesteld, het tegenovergestelde te beweren en te verklaren dat 'de milities je nooit zullen vergeten.' Dat zou zijn omdat u voor de Amerikanen had gewerkt en omdat u hun eis niet ingewilligd had. Ze zouden u nooit met rust laten (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 7-8). Wat betreft de documenten die uw blijkens uw Zweeds asiëldossier in Zweden hebt voorgelegd om uw werk als tolk te staven, dient te worden opgemerkt dat u deze of andere stukken over uw beweerde activiteiten als tolk níet hebt voorgelegd in België. Het CGVS wijst er ook op dat documenten slechts een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Uit de info waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat allerhande documenten in Irak tegen betaling kunnen worden bekomen, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten sowieso gering is, en niet kan opwegen tegen voornoemde vaststellingen betreffende het ongeloofwaardig karakter van uw werk als tolk voor de Amerikanen.

Wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u toch met uw werk als tolk voor de Amerikanen gestopt was in 2006 geeft u aan dat de milities crimineel en bloeddorstig zijn. Ze zouden u willen doden omwille van uw werk en omwille van uw soennitische achtergrond (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 8). We moeten hier echter vaststellen dat u pas over uw soennitische achtergrond spreekt nadat u werd geconfronteerd met het feit dat u uw werk als tolk voor de Amerikanen heeft gestopt, wat deze bewering een post factum verklaring maakt. Zelfs al zou u in het verleden als tolk hebben gewerkt, kunt bijgevolg niet aannemelijk maken waarom de sjjiitische milities u nog steeds zouden vervolgen, ongeveer 15 jaar na de feiten. Omwille van hoger aangegeven redenen kan u voor het CGVS bovendien echter sowieso niet aannemelijk maken dat u als tolk voor de Amerikanen heeft gewerkt en daardoor werd vervolgd door het Mahdi-leger, wat verder afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid en dit in bijzonder ernstige zin.

Ten tweede kan het CGVS geen geloof hechten aan uw verhaal over uw vrees voor vervolging door sjjiitische milities omwille van het werk van uw broer als buschauffeur op de luchthaven van Bagdad.

Zo werden enkele vaststellingen gedaan met betrekking tot uw verklaringen die de geloofwaardigheid van dit verhaal op ernstige wijze aantasten. Zo vertelde u in Zweden dat sjjiitische milities uw oudere broer A.(...) hebben ontvoerd in 2013 (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 23). En dit terwijl u op het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS aangaf dat dit eind januari 2015 gebeurde (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 13). Op het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde u initieel dat uw broer werd ontvoerd in 2013 (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 12). Later vertelde u dan dat het 2015 was (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 14). Hiermee geconfronteerd komt u uiteindelijk tot de conclusie dat u denkt dat uw broer twee keer werd ontvoerd (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 14-15). U legt duidelijk inconsistente verklaringen af. U zou nochtans heel goed moeten weten of uw broer, met wie u overigens samenleefde (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 9), één of twee keer werd ontvoerd en in welk jaar dat was. Het feit dat u hierover dergelijke volatiële verklaringen aflegt doet uw geloofwaardigheid geen goed. Evenmin kan u aangeven voor hoelang uw broer werd ontvoerd. U geeft aan dat u denkt dat dit twee of drie dagen was (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 12) en dit terwijl uw broer A.(...) in zijn persoonlijk onderhoud van 2 maart 2016 voor het CGVS aangaf dat hij voor drie uur werd vastgehouden (CGVS, A.-H.(...), 2.03.2016, p. 13; zie documenten in het administratief dossier). Dergelijke inconsistenties tussen het relaas van uw broer en uw eigen verklaringen zijn bijzonder opvallend en afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarnaast verklaarde uw broer A.(...) op het persoonlijk onderhoud van 3 februari 2016 voor het CGVS dat hij na de ontvoering op 22 november 2013 een jaar verlof had genomen. Toen hij het werk wou hervatten, werd hij opnieuw bedreigd en uw broer heeft uiteindelijk na zijn ontvoering op 22 november 2013 niet meer gewerkt op de luchthaven (CGVS, A.-H.(...), 3.02.2016, p. 6-7, zie documenten in het administratief dossier). Uw verklaringen zijn hier opnieuw tegenstrijdig mee. U verklaarde dat uw broer na het verlof wel degelijk nog een tijdje ging werken, zonder echter te weten voor hoelang (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 13-14). U legt ook zeer volatiële en incoherente verklaringen af over de inhoud van de bedreigingen aan uw broer en de wat zijn vervolgers precies van hem wilden. U verklaarde eerst het volgende op de vraag wat van uw broer werd geëist: 'Geen idee. Ik ben niet op de hoogte. Mijn broer vertelde mij niets daarover. Psychologisch gezien was het niet goed voor ons om dat te horen (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 11).' U verklaarde ook dat u het vroeger wist, maar er niet kan opkomen. Wat verder in het persoonlijk onderhoud gaf u dan aan dat ze informatie wilden over mensen binnen de luchthaven

(CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 11-12). Gezien de ernst van de beweemde feiten en gezien u en uw broer omwille van het werk van uw broer zijn gevlucht naar het buitenland mogen we toch redelijkerwijze verwachten dat u duidelijke en consistente verklaringen kan afleggen over wat aan uw broer werd gevraagd via de bedreigingen. U zou daar toch ook veel meer moeten kunnen over zeggen. Zeker gezien dat ook een van de redenen is waarom u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. De vaststelling dat u volatiele en inconsistente verklaringen aflegt over het jaar waarin uw broer zou zijn ontvoerd, het aantal keer dat hij zou zijn ontvoerd, de duur van zijn ontvoering, het feit of hij al dan niet verder ging werken en de motieven en eisen van zijn vervolgers, zaken die aan de kern van dit verhaal raken, verhindert nog enig geloof te hechten aan uw verklaringen terzake.

Maar zelfs wanneer uw verhaal over uw vrees omwille van het werk van uw broer waar zou zijn, waar we dus geen geloof aan hechten en waardoor uw algemene geloofwaardigheid wordt ondermijnd, is uw vrees omwille van het werk van uw broer sowieso niet meer actueel te noemen gezien uw broer A.(...) niet langer in de luchthaven werkt en ook niet langer in Irak leeft gezien hij een verblijfsstatuut heeft bekomen in België. U kan ook niet, na herhaaldelijk vragen, aangeven waarom die vrees omwille van het werk van uw broer nog actueel zou zijn (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, 17).

Ten derde, is het CGVS van mening dat u niet aannemelijk kan maken dat u ook een persoonlijke en actuele vrees zou kennen omwille van het incident en de problemen die uw schoonzus en uw broer kenden in het opvangcentrum omwille van S.K.(...), de man die als kapitein zou werken bij de veiligheidsdienst in Irak.

Het CGVS stelt in dit verband vast dat u in Zweden verklaarde dat de kapitein van de veiligheidsdienst een officier van de Badr-militie was (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 26). Op het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS daarentegen antwoordde u op de vraag of die S.K.(...) ook lid was van een militia dat u dat niet weet (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 17). Op het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan weer dat die man lid is van de Badr-organisatie of van Asa'ib, 'een van de twee' (II, p. 17). U weet bovendien ook niet consistent weer te geven of die kapitein wel op de luchthaven van Bagdad werkte. Terwijl u in Zweden nog vertelde dat die kapitein op de luchthaven werkte (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 27) kan u op onze vraag of die kapitein van de veiligheidsdienst op de luchthaven werkt op het persoonlijk onderhoud van helemaal niet antwoorden en dit terwijl dit element wel degelijk belangrijk is gezien uw naam en de naam van uw familie zou doorgegeven zijn aan de luchthaven in Bagdad en ze u daardoor makkelijk zouden vinden (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 17). Deze variatie in wat u al dan niet weet is opmerkelijk. We mogen immers toch verwachten dat, als die kapitein van de veiligheidsdienst de reden is van de problemen en alles in gang heeft gezet en als u ook mede omwille van die problemen een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend u consistent en beter zou mogen weten wie die kapitein van de veiligheidsdienst precies is. Als u echt persoonlijk zou vervolgd worden bij terugkeer naar Irak omwille van het incident en de problemen van uw schoonzus en broer in het opvangcentrum waar uw broer en zijn echtgenote verbleven, zouden we toch redelijkerwijze mogen verwachten dat u heel goed op de hoogte zou zijn van wie er bij betrokken is, wat niet het geval is. Het is voor het CGVS weinig aannemelijk dat u zelf vervolging zou kennen door het handelen van de kapitein van de veiligheidsdienst in Irak, als u dergelijke kernelementen van de persoon die de oorzaak van de problemen zou zijn niet, of niet beter, kent. Er kan bovendien ook niet ingezien worden waarin u iets zou verweten kunnen worden door de schoonfamilie van uw broer. Het is voor het CGVS niet aannemelijk dat u, die op het moment van de feiten in Zweden verbleef, geviseerd zou worden door de schoonvader van uw broer en dit bovendien voor feiten van 5 jaar geleden. De eenvoudige verwijzing naar stamregels (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 15; II, p. 19-20) is hier geen overtuigende en afdoende verklaring voor. Dit is een blote bewering waarvoor u geen concrete indicaties heeft gegeven. Bovendien kon u sowieso niet aannemelijk maken hoe de schoonfamilie van uw broer ervan op de hoogte zou komen indien u zou terugkeren naar Irak. U gaf enerzijds aan dat S.K.(...), de kapitein bij de veiligheidsdienst in Irak, 'van alles kan doen'. De kapitein zou connecties hebben met invloedrijke instanties. U kon echter helemaal niet concreet maken welke connecties S.K.(...) zou hebben. Zoals hoger aangegeven wist u niet of S.K.(...) al dan niet op de luchthaven werkt wat inconsistent is met wat u in Zweden verklaarde. U gaf verder aan dat S.K.(...) vier jaar geleden kapitein was en nu 'misschien' tot majoor is gepromoveerd waardoor hij veel mensen binnen de overheid kent. U had hiervoor echter geen enkele indicatie (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 19-20). U leek dat ook te beseffen en verklaarde verder: 'Als hij (S.K.(...)) niet meer ter sprake komt dan hebben we nog de schoonvader van mijn broer met wie we te maken hebben (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 20)'. De schoonvader van uw broer zou dus anderzijds eveneens connecties hebben met invloedrijke instanties. U gaf echter evenmin aan welke connecties de schoonvader van uw broer heeft. Bovendien blijkt de schoonvader van uw broer

gewoon chauffeur te zijn op de luchthaven van Bagdad. U verklaarde: 'Hij werkt al jaren op de luchthaven. 'Misschien' kent hij veel mensen op de luchthaven. Veel vrienden of kennissen gemaakt'. U liet na aan te geven waarom een gewoon chauffeur machtige connecties zou hebben en komt niet verder dan speculaties (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 19-21). Opmerkelijk genoeg maakt u géén melding van het feit dat de schoonvader van uw broer een stamhoofd zou zijn, iets wat uw broer nochtans beweerde (CGVS, broer, 2.03.2016, p. 4), maar waaraan weinig geloof kan worden gehecht, gezien redelijkerwijze kan worden verwacht dat u hiervan op de hoogte zou zijn én dit zou vermelden op het moment dat u gevraagd wordt naar de invloed van deze persoon, mocht dit effectief zo zijn. Toen u werd gevraagd waarom u als 'broer van' geïdentificeerd zou worden door de familie van uw schoonzus, zei u dat dit een tribaal gegeven was. Het zou een probleem van eer betreffen dat enkel met bloed kan worden gezuiverd. Ze zouden u willen doden om wraak op uw broer te nemen, die ze niet kunnen raken omdat hij in België verblijft. U voegde er nog aan toe dat 'iedereen' van uw familie problemen zal krijgen. Toen u werd gevraagd of andere leden van uw stam omwille van dit gegeven reeds problemen hadden gekend, zei u dat u dit niet wist en dat u geen contact had met leden van uw stam (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 19-21). Het spreekt voor zich dat het totaal onaannemelijk is dat u niet de minste poging zou hebben ondernomen om te weten te komen of iemand van uw stam reeds het slachtoffer zou zijn geworden van deze beweerde stammenvete, indien u werkelijk vreest omwille van deze kwestie te worden vermoord bij terugkeer naar Irak. In deze optiek is uw verklaring dat uw eigen stam de andere stam zou helpen om u te vinden ook een volledig loze bewering.

Het CGVS concludeert op basis van voorgaande vaststellingen dat het niet aannemelijk is dat u geïdentificeerd zou worden door de schoonvader van uw broer en diens stam en dit bovendien voor feiten van 5 jaar geleden waar u niets mee te maken had en zelfs wanneer dit toch zo zou zijn, wat dus niet geloofwaardig is, kan u ook niet geloofwaardig maken dat uw schoonfamilie op de hoogte zou komen van uw terugkeer naar Irak. Bagdad is bovendien ook een miljoenenstad en u kan niet aangeven hoe en waarom u in Bagdad snel teruggevonden kan worden. Bijgevolg kan in deze geen persoonlijk en actuele vrees in uw hoofd worden weerhouden.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uw broer en diens vrouw in mei 2016 werden erkend als vluchteling. Het is echter niet omdat het CGVS op dat moment, in hoofd van uw broer en zijn echtgenote omwille van bepaalde problemen die zij kenden gerelateerd aan de echtgenote van uw broer, over wie door andere Irakezen werd geroddeld dat ze zich prostitueerde tijdens hun verblijf in het opvangcentrum in België, een gegronde vrees voor vervolging niet kon uitsluiten mochten deze feiten in Irak aan het licht komen, dat dit zou betekenen dat u omwille van deze feiten ook een gegronde vrees voor vervolging zou kennen bij terugkeer naar Irak en dat u ook automatisch zou erkend moeten worden. Uiteindelijk dient elk asiëldossier immers naar eigen merites beoordeeld en bekeken te worden. Omwille van bovenstaande elementen meent het CGVS dat u een dergelijke vrees niet aannemelijk kunt maken.

Ten vierde en tot slot, moeten we er u op wijzen dat het CGVS er, gelet op de hoger vastgestelde inconsistenties en uw hoger vastgesteld algemeen gebrek aan geloofwaardigheid, niet zomaar van uit kan gaan dat uw beweerde homoseksuele relaties, uw aantrekkingskracht tot mannen en uw beweerde betrapting met uw vriend K.(...), waardoor u met de dood zou zijn bedreigd, aannemelijk en waar zijn.

Uw algemene gebrek aan geloofwaardigheid wordt immers bevestigd door de volgende vaststellingen. Zo bent u, volgens uw eigen verklaringen, op 1 oktober 2015, in Zweden aangekomen waar u bent gebleven tot december 2019 (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 9-10; DVZ-verklaring, vraag 37). In die periode van ruim vier jaar heeft u nagelaten de 'waarheid' te vertellen over uw seksuele geaardheid en heeft u dit motief voor uw verzoek om internationale bescherming helemaal niet vermeld in Zweden. Dit is toch wel opmerkelijk. Waar eventueel nog begrip zou kunnen worden opgebracht voor het feit dat het niet evident is om bij een eerste verzoek om internationale bescherming aan autoriteiten in de Europese Unie over uw seksuele geaardheid te spreken en dit gezien uw afkomst uit Irak waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk algemeen niet wordt aanvaard, mogen we niettemin toch verwachten van iemand die vreest voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid dat hij na een zekere periode hierover toch verklaringen kan afleggen. Uit uw verklaringen blijkt echter helemaal niet dat u tijdens uw verdere verblijf in Zweden dit vluchtmotief kenbaar heeft gemaakt aan de Zweedse asielinstanties, zij het in een beroepsprocedure tegen een weigeringsbeslissing of mits een volgend verzoek. U bent volgens uw eigen verklaringen immers wel degelijk twee of drie keer in beroep gegaan tegen de weigeringsbeslissing (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 7). U heeft dus wel degelijk kansen gehad om na uw eerste verzoek de waarheid over uw seksuele geaardheid te vertellen. Dat u dit heeft nagelaten is ongeloofwaardig. Wanneer u geconfronteerd werd met het feit dat u in Zweden dit asiëlmotief niet naar

voor bracht, verklaarde u dat u voorzichtig was en bang was dat uw familie, uw vrouw en kinderen, op de hoogte zouden komen. Dit is echter een blote bewering gezien de asielautoriteiten in Zweden u wel degelijk hebben gevraagd of geheimhouding ten opzichte van uw vrouw nodig was en u daarop duidelijk 'neen' antwoordde (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 5). U had van die geheimhouding wel degelijk gebruik kunnen van maken, ook in een latere fase bij een eventueel volgend verzoek, maar u heeft dit nagelaten. U werd op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geconfronteerd met die mogelijkheid tot geheimhouding voor uw vrouw maar herhaalde enkel dat u bang was om het te vertellen en verklaarde eveneens dat dit het vermoeden bij uw vrouw zou versterkt hebben en vragen zou hebben opgeroepen (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 28-29; CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 31). Dit is geen logische en afdoende verklaring gezien uw eventuele verklaringen over uw homoseksualiteit en uw betrapting bij de Zweedse asielautoriteiten, gezien de mogelijkheid van geheimhouding voor uw vrouw, daar niet toe hoefden geleid te hebben en uw vrouw dat dus helemaal niet hoefde te weten.

De geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele geaardheid en de problemen die u omwille daarvan zou hebben gekend, worden nog verder ondermijnd door volgende zwaarwichtige vaststellingen. Het CGVS moet vaststellen dat u inconsistente verklaringen aflegde over het moment van de betrapting met uw vriend K.(...), toen u seks met hem had na de werkuren in het kapsalon. Op het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u dat deze gebeurtenissen plaatsvonden midden 2014 (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 26). Op het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS daarentegen beweerde u daarentegen dat u betrapt werd ongeveer januari 2014 (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 28). We mogen niettemin redelijkerwijze verwachten dat u de specifieke datum waarop u betrapt bent en aanleiding gaf tot doodsbedreigingen beter in de tijd en op zijn minst consistent zou kunnen plaatsen. Zeker gezien de bedreigingen omwille van het werk van uw broer in januari 2014 plaatsvonden. We mogen toch verwachten dat u nog weet of de betrapting in die periode van bedreigingen plaatsvond, dan wel een half jaar later, enige tijd voor u vertrok uit Irak. Deze vastgestelde zwaarwichtige tegenstrijdigheid doet nog verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U legde verder ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw broer. Uw broer A.(...) zou niet op de hoogte geweest zijn van de betrapting met uw vriend K.(...) door de eigenaar van het kapsalon. Uw broer zou van niets weten. U beweerde dat u en uw moeder gewoon probeerden de zaak verzwegen te houden (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 30). In de context die u heeft geschetst is dat ongeloofwaardig. Er werd immers zowel geroddeld over uw eerste relatie met W.(...) als over uw tweede relatie en betrapting met uw vriend K.(...). Toen u een relatie had met W.(...) werd er veel over jullie geroddeld door uw vrienden. De roddels waren zo ernstig dat uw vader toen besliste om te verhuizen (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, 23). Er werd dus wel degelijk ruchtbaarheid gegeven aan uw vermeende relatie met W.(...). U werd ook gestraft door uw vader. U moest samen met hem op het werk blijven (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, 23). Uw broer A.(...) moet hiervan redelijkerwijze ook op de hoogte geweest zijn. Na uw betrapting met K.(...) werd u ontslagen (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, 25). De eigenaar van het kapsalon had het ook aan anderen verteld. U gaf zelf aan dat uw stam het anders niet te weten zou zijn gekomen. Bovendien werd u ook geslagen door uw stam (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, 29-30). Het is helemaal niet aannemelijk dat uw broer waarmee u samenleefde in die omstandigheden niet op de hoogte zou zijn geweest van uw homoseksuele relaties en uw betrapting met K.(...) door de eigenaar van het kapsalon. Het feit dat u deze ongeloofwaardige verklaringen aflegt doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. We vermelden verder ook nog dat u volatiele en inconsistente verklaringen aflegt over uw plaats van verblijf na uw betrapting. Op het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u dat u met uw vrouw en kinderen in Saydiya in Bagdad was gaan wonen in een huurwoning nadat u betrapt werd en uw familie in Jihad in Bagdad bleef. U verplaatste zich tussen de twee wijken (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 16). Op het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS daarentegen verklaarde u heel duidelijk en niet verkeerd te interpreteren dat u na de betrapting bleef wonen waar u woonde. Er werd u zelf gevraagd of dat niet moeilijk was en u vermeldde er nog bij dat u geen andere oplossing had en daar bleef wonen tot u verhuisde naar uw schoonouders omwille van bedreigingen door de al Mahdi militie (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, 26).

Het CGVS kan niet anders dan op basis van voorgaande vaststellingen besluiten dat u ook over belangrijke aspecten in verband met uw homoseksuele relaties en uw betrapting en de daaropvolgende vrees voor vervolging opnieuw bedrieglijke verklaringen aflegde en niet de waarheid heeft verteld. Dat is opnieuw zeer opmerkelijk. We zouden toch redelijkerwijze mogen verwachten dat u, zeker wanneer u eerder niet zou hebben durven vertellen over uw homoseksuele geaardheid zoals u beweerde, nu wel met de volledige waarheid hierover naar voor zou komen. Voorgaande vaststellingen wijzen erop dat dit duidelijk niet het geval is en doen ons samen met uw voorafgaand beargumenteerd gebrek aan

algemene geloofwaardigheid besluiten dat u uw homoseksuele geaardheid helemaal niet aannemelijk kan maken.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS aldus dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EASO Country Guidance Note: Iraq van januari 2021 (beschikbaar op https://easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2021.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat zowel de stad Bagdad als enkele omliggende

districten. De stad Bagdad stad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en 9 Nissan. De provincie bevat verder nog de districten Al Madain, Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah en Abu Ghraib. Het gebied rondom de stad Bagdad wordt ook wel aangeduid met de term Baghdad Belts. Het betreft echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak, noch is het een eenduidig afgebakend geografisch gebied. Wel is het duidelijk dat deze Belts zich zowel in de provincie Bagdad als daarbuiten bevinden. De geweldincidenten die plaatsvinden in dat gedeelte van de Belts dat in de provincie Bagdad gelegen is werden mee in rekening gebracht bij het beoordelen van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad.

Uit een grondige analyse van de beschikbare landeninformatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>; en het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie grondig is gewijzigd sinds 2017.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en Bagdad werd sinds 2013 grotendeels bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Toenmalig eerste minister al-Abadi verkondigde op 9 december 2017 dat het laatste stukje ISIS-territorium op Iraaks grondgebied was heroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIS heeft een duidelijk voelbare impact gehad op de veiligheidssituatie in Centraal-Irak in het algemeen en Bagdad in het bijzonder, met significant minder veiligheidsincidenten en burgerdoden. In de tweede helft van 2019 en de eerste helft van 2020 kon ISIS zich hergroeperen en versterken in rurale gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het voornamelijk door middel van guerrillatactieken aanvallen uitvoert. De organisatie slaagde er in gebruik te maken van de verminderde aanwezigheid van Iraakse veiligheidstroepen – dewelke onder andere werden ingezet in de steden om de protesten aan banden te leggen (zie infra) en om maatregelen tegen het Covid-19 virus te handhaven – en verminderde operaties van de internationale coalitie – dewelke onder andere een gevolg waren van Amerikaans-Iraanse spanningen, de Covid-19 pandemie, tijdelijke beperkingen opgelegd door de Iraakse regering en eerdere successen in de strijd tegen ISIS. Desondanks is de positie van de organisatie geenszins te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten waarbij de Iraqi Security Forces (ISF) samen met de Popular Mobilization Forces (PMF) instaan voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving. Volgens de beschikbare informatie is het aantal controleposten in de stad verder gedaald. De controleposten worden bemand door leden van de ISF. De PMF beschikken dan weer over een veiligheidssysteem binnen de wijken zelf. ISIS controleert geen grondgebied in de provincie maar beschikt wel over actieve cellen in de 'Baghdad belts'.

Nadat het aanzienlijke verliezen had geleden in 2017, zijn de activiteiten van ISIS in Bagdad en de 'Baghdad Belts' aanzienlijk verminderd in de daaropvolgende periode. Wel is er sprake van een gedeeltelijk herstel in de cijfers betreffende het aantal aanvallen van ISIS in de rurale gebieden rond de stad vanaf de tweede helft van 2019. Volgens bepaalde bronnen ligt de focus van ISIS op het opzetten en uitbreiden van een ondersteunend netwerk in de noordelijke en zuidwestelijke Baghdad Belts. De focus van de aanvallen van ISIS ligt op de veiligheidsdiensten eerder dan op burgers. Het aantal veiligheidsincidenten, alsook het aantal burgerdoden dat hierbij valt, is evenwel nog steeds beperkt. ISIS bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor kleinschalige aanvallen, onder andere met explosieven of vuurwapens. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIS gepleegde zware aanslagen plaats in de provincie. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de ISF en PMF, vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking. De burgerbevolking kan last ondervinden van veiligheidsoperaties uitgevoerd door de ISF tegen schuil- en wapenopslagplaatsen van ISIS. Dergelijke acties vinden vooral plaats in de rurale buitengebieden van de provincie.

Uit het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019 en de COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020 blijkt dat het gros van het geweld dat in

Bagdad plaatsvindt niet langer toe te schrijven is aan ISIS. Naast het geweld dat plaatsvindt in het kader van de betogingen die sinds het najaar van 2019 gehouden worden (zie infra) is het geweld in Bagdad sinds 2018 hoofdzakelijk persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, of om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden. De prominent aanwezige sjiiitische milities staan weliswaar mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad maar blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiiitische milities dan sjiieten. De omvang van het sektarisch geweld bereikte na 2014 echter nooit het geweldsniveau van het sektarisch conflict in 2006-2007. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de ISF en PMF-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwikkeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen. De informatie vervat in het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van oktober 2020 wijst er niet op dat de situatie sindsdien substantieel gewijzigd is.

De escalatie in 2019 van het conflict tussen Iran, de pro-Iraanse groeperingen en de VS in Bagdad resulteerde in aanvallen op militaire installaties van de VS en de internationale coalitie door eenheden van de PMF of door Iran. Bij deze aanvallen werden ook installaties en manschappen van het Iraakse leger getroffen die zich op dezelfde plaatsen bevonden. Dergelijke aanvallen vonden ook in de eerste helft van 2020 plaats. Het aantal slachtoffers dat hierbij valt, blijft beperkt.

Sinds oktober 2019 vinden er in Bagdad stad grote protesten plaats tegen de heersende politieke klasse, de regering en de buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. Nadat ze eerder in het voorjaar van 2020 grotendeels waren stilgevallen, zijn de demonstraties in mei 2020 opnieuw begonnen. De betogingen zijn vooral geconcentreerd in het centrum van de stad, met het Tahrir-plein en de aanpalende straten als epicentrum van de protestbeweging. Ook op andere plaatsen in de stad vinden demonstraties plaats. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de autoriteiten hardhandig optreden tegen personen die betrokken zijn bij de protestacties tegen de regering, en dat er hevige, gewelddadige confrontaties tussen betogers enerzijds en de ordediensten en andere gewapende actoren anderzijds plaatsvinden. De betogers worden blootgesteld aan verschillende vormen van geweld (bv. arrestaties tijdens en buiten de betogingen, beschietingen, enz.). Een minderheid van de betogers gebruikt zelf ook geweld tegen de ordetroepen of op de door hen geviseerde instellingen. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens IOM telde Irak op 30 juni 2020 1.382.332 ontheemden (IDP's) en keerden ruim 4.7 miljoen ontheemden ondertussen terug naar hun regio van oorsprong. IOM registreerde de terugkeer van iets meer dan 90.000 IDP's naar de provincie Bagdad. Ruim 38.000 IDP's afkomstig uit de provincie blijven nog steeds ontheemd. Secundaire ontheemding vond slechts op zeer beperkte schaal plaats.

Zij er volledigheidshalve nog op gewezen dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker

omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofd dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten wijzen niets aan de voorgaande appreciatie. Wat betreft de zes korte filmpjes op de USB-stick met geroddel in het opvangcentrum over uw broer en schoonzus dient te worden opgemerkt dat het CGVS bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming van uw broer en diens vrouw niet in twijfel trok dat er zich tijdens hun verblijf in het opvangcentrum bepaalde feiten hebben afgespeeld en dat er werd gesproken over het feit dat ze zich prostitueerde. Dit loutere feit toont echter niet aan dat u, die op dat moment in Zweden verbleef en niets te maken had met deze feiten, door iemand in Irak omwille van dit gegeven zou worden vervolgd. Aan de twee audiofragmenten, volgens uw verklaringen een voicemailbericht van de schoonvader van uw broer, op de USB-stick kan op zich weinig bewijswaarde worden toegekend daar dit bericht door iedereen kan worden ingesproken zonder dat de identiteit van betrokkene kan worden nagegaan. Dit kan dat ook niet gezien worden als een bewijs dat u bij terugkeer naar Irak door de familie van uw schoonzus zou worden vervolgd omwille van een voorval in het asielcentrum 5 jaar geleden.

Het document van maart 2016 dat de afgifte van documenten bij het CGVS door uw broer A.(...) bewijst vermag enkel te bewijzen dat uw broer A.(...) documenten heeft ingediend in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en brengt aldus aan sich niets inhoudelijks bij aan uw verklaringen voor de Belgische asielautoriteiten. Met betrekking tot de dreigbrief van 2015 wil het CGVS benadrukken dat eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijk document op te maken zodat de herkomst niet kan worden nagegaan en documenten bovendien enkel ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen wat hier niet het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen aan de hand van volgend betoog:

“A. Tewerkstelling als tolk voor de Amerikanen

Verwerende partij stelt in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn tolkenwerk voor de Amerikanen niet vermeldde in zijn eerste interview bij DVZ en dat, na aandringen van verwerende partij, hij pas verklaringen hieromtrent aflegt.

Verzoeker deelde hen reeds mee dat hij wist dat zijn dossier uit Zweden overgemaakt zou worden aan de Belgische instanties en ervan uit ging dat dit asielmotief reeds behandeld werd in Zweden, met negatief gevolg.

Derhalve dacht hij dat dit asielmotief reeds behandeld was en niet meer voor behandeling in België in aanmerking kwam.

Echter brengt hij middels onderhavig verzoekschrift attesten bij, waaruit blijkt dat hij weldegelijk tolkenwerk verrichte voor de Amerikanen bij de Taji National Depot.

Het eerste attest betreft de toewijzing van verzoeker aan de plaats van tewerkstelling d.d. 22/03/2005 en het overzicht van zijn tewerkstelling, (stuk 3-5)

Twee ondertekende aanbevelingsbrieven van respectievelijk de heer T.L.(...) d.d. 18/09/2005 en mevrouw E.L.(...) d.d. 5/07/2006. (stuk 6-7)

Beiden werkten effectief in Irak voor het Amerikaanse leger, hetgeen een simpele Google search kan bevestigen.

Verder wordt nog een aanbevelingsbrief van mevrouw J.P.(...) bijgebracht, (stuk 8)

Als laatste wordt ter staving van de waarachtigheid van zijn asielmotief omtrent zijn tolkenwerk voor de Amerikanen een certificaat bijgebracht, uitgereikt door de heer M.H.(...) van het Amerikaans leger voor zijn bijdrage aan de 'Class II missions', (stuk 9)

De broer van verzoeker, de heer H.A.-H.(...), lijkt sterk op verzoeker, (stuk 10)

Verzoeker werd in 2008 door de sjiiitische milities gezocht teneinde hem te vermoorden vanwege zijn werk voor de Amerikanen.

De broer van verzoeker werd - verkeerdelijk- gedood door de sjiiitische milities, die alsdan dachten dat dit verzoeker was.

Vermits één en ander reeds jaren geleden gebeurde, kon verzoeker zich tijdens het persoonlijk onderhoud bij verwerende partij niet precies herinneren bij welke afdeling hij getolkt heeft en door wie precies de dreigbrief van het Mahdi-leger ondertekend werd.

Het is niet ongewoon dat details mettertijd verloren gaan, zijn werkzaamheden vonden immers reeds meer dan 16 jaar geleden plaats.

Na alle ontberingen en angst die verzoeker doormaakte, is het niet ongewoon dat hij zich aldus niet meteen alle details kan herinneren.

B. Tewerkstelling broer; de heer A.A.-H.(...)

Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan het verhaal van verzoeker over zijn vrees voor vervolging door sjiiitische milities omwille van het werk van zijn broer als buschauffeur op de luchthaven van Bagdad.

De broer van verzoeker werd ontvoerd in 2013.

Verzoeker verklaarde tot tweemaal toe dat de heer A.A.-H.(...) in 2013 ontvoerd werd en vergiste zich éénmaal van jaartal, nl. 2015.

Verwerende partij gaat hierop dermate diep in en vindt dat verzoeker volatiele verklaringen aflegt.

De omstandigheden van de ontvoering- en de naweeën hiervan wogen zwaar door op de hele familie.

De heer A.A.-H.(...) wenst niet te spreken over deze gebeurtenissen, zodoende dat verzoeker zich louter kan beperken tot de algemeenheden hieromtrent.

Vermits bloedwraak nog steeds een gekend fenomeen is in Irak, is het niet ongewoon dat de sjiiitische milities verzoeker viseerden/viseren, nu de heer A.A.-H.(...) de vluchtelingenstatus bekwam in België.

Bij terugkeer naar Irak loopt verzoeker aldus het risico vervolgt te worden in de plaats van zijn broer.

C. Problematiek incident en problemen schoonzus en broer in België

Verwerende partij is van mening dat verzoeker het niet aannemelijk kan maken dat hij een persoonlijke en actuele vrees heeft omwille van het incident en de problemen van zijn schoonzus en broer in het opvangcentrum in België.

De broer en schoonzus van verzoeker werden in 2016 gevisieerd in het opvangcentrum door de heer S.K.(...), kapitein bij de veiligheidsdiensten van Irak.

De persoonlijke vervolging die verzoeker vreest is wederom, op basis van het fenomeen bloedwraak.

Hij vreest in de plaats gesteld te worden van zijn broer en diens vervolging te moeten ondergaan.

Het feit dat verzoeker de connecties van de heer K.(...) niet kan benoemen, maakt geen reden uit waarom zijn verhaal ongeloofwaardig zou zijn.

Tevens wordt beaamt door verwerende partij dat de feiten omtrent de schoonzus en broer van verzoeker weldegelijk pertinent waren en zij hierdoor o.a. hun vluchtelingenstatus verworven hebben.

Bij terugkeer naar Irak zou verzoeker echter de wraak voor de aan de heer A.A.-H.(...) ten laste gelegde feiten door zijn schoonfamilie dienen te ontgelden.

D. Seksuele geaardheid verzoeker

Vewerende partij stelt zij er niet van uit kan gaan dat de verklaringen van verzoeker omtrent zijn seksuele geaardheid niet zomaar aannemelijk en waar zijn.

Hiervoor halen zij de -volgens hun- inconsistente verklaringen aan inzake de hogervermelde asiel-motieven.

Zij vinden het vreemd dat verzoeker tijdens zijn verblijf in Zweden, vier jaar lang, in gebreke bleef de 'waarheid' te vertellen over zijn geaardheid.

Het ontgaat verwerende partij duidelijk dat verzoeker verzeild is geraakt in een verstandshuwelijk, met een echtgenote en kinderen.

Verzoeker had angst om de waarheid op te biechten en alsdan zijn gezin, in het bijzonder zijn kindjes te verliezen.

Het heeft verzoeker de moed gekost om naar België te komen, om een leven met Mohammed op te bouwen en alhier eerlijk te kunnen zijn over zijn seksuele geaardheid.

Mohammed, zijn voormalige partner, verbrak plotsklaps de relatie en alle contact.

In België tracht verzoeker zich te ontplooien in zijn seksuele geaardheid, doch is dit zeer moeilijk.

Hij blijft het moeilijk hebben met het stereotiep dat hem werd aangeleerd in Irak, doch tracht hij uit zijn schulp te komen.

Zo bezocht hij (voor COVID-19) regelmatig discotheken voor homoseksuelen en werd hij bevriend met mensen met dezelfde geaardheid, (stuk 11 - USB)

Verwerende partij stelt dat verzoeker incoherente verklaringen geeft over de betrapting van verzoeker en zijn toenmalige seksuele partner, K.(...) in het kapsalon.

Echter verwijst zij dan naar hetgeen nadien gebeurde.

De verklaringen van verzoeker omtrent zijn relatie met K.(...) en zijn seksualiteit zijn weldegelijk coherent en waarachtig, hetgeen niet ontkend wordt door verwerende partij.

Tevens merkt verzoeker op dat er bijzonder weinig aandacht besteed werd aan de vragen omtrent zijn seksuele geaardheid tijdens het persoonlijk gehoor bij verwerende partij.

Het staat niet vast dat de verklaringen van verzoeker omtrent zijn geaardheid niet waar zouden zijn.

Verzoeker loopt een ernstig risico voor vervolging met zijn specifieke profiel als homoseksuele soenniet, die als tolk optrad voor de Amerikaanse legerdiensten."

2.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Hij benadrukt dat de situatie in Bagdad opnieuw is verslechterd en dat sinds het arrest van het EHRM van 14 januari 2020 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, namelijk op 21 januari 2021, een nieuwe bomaanslag is gepleegd door een zelfmoordterrorist. Hij verwijst hiertoe naar een artikel van VRT nieuws waarin tevens melding wordt gemaakt van de heractivering van IS in Irak.

Verzoeker meent dat op basis van de actuele gegevens, met name de heractivering van IS op het Iraaks grondgebied, in het bijzonder Bagdad en de omliggende gebieden, de aanhoudende geweldpleging ten gevolge van het Iraaks-Iraans conflict en de willekeurige geweldplegingen van opposanten, er wel degelijk sprake is van een reëel risico op ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

2.3. Ter ondersteuning van het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stavingstukken:

- stuk 3: attest Tital Corporation van 22 maart 2005;
- stuk 4: gegevens tewerkstelling verzoeker;
- stuk 5: tewerkstellingsbevestiging van Global Linguist Solutions d.d. 16 augustus 2009;
- stuk 6: aanbevelingsbrief de heer T.L. van 18 september 2005;
- stuk 7: aanbevelingsbrief mevrouw E.L. van 5 juli 2006;
- stuk 8: aanbevelingsbrief mevrouw J.P.;
- stuk 9: certificaat van het Amerikaans leger, ondertekend door de heer M.H.;
- stuk 10: foto's verzoeker en broer H.;
- stuk 11: USB-stick met foto's en filmpjes in een – volgens verzoeker – gay-bar.

3. Aanvullende nota

Verzoeker maakt op 25 oktober 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, samen met:

- stuk 1: foto's van hem met zijn partner;
- stuk 2: uittreksels van berichten met zijn partner, vergezeld van een beëdigde vertaling.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart om volgende redenen niet te kunnen terugkeren naar Irak. Vooreerst vreest hij dat hij zal worden vermoord door de sjiitische milities omwille van zijn werk voor de Amerikaanse strijdmacht in 2005 en 2006. Hij vreest vervolgens eveneens, net als zijn broer A., te worden vermoord door de sjiitische milities omwille van het werk van zijn broer A. als buschauffeur op de luchthaven in Bagdad. Verzoeker vreest ook dat hij zal worden vermoord door de schoonvader van zijn broer A., die zijn broer A. ervan verdacht pooier te zijn en iedereen met zijn vrouw te laten vrijen in het opvangcentrum en dit door de roddels van S.K. die werkte als kapitein bij de veiligheidsdienst in Irak. Tot slot vreest verzoeker vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid en dat hij zal worden vermoord door zijn stam omwille van het feit dat hij werd betrappt toen hij seks had met zijn vriend K. na de werkuren in het kapsalon.

5.2. Na lezing van het administratief dossier, besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker doorheen zijn verklaringen een gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

De commissaris-generaal stelt vooreerst terdege vast dat geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker omwille van zijn beweerde werk als tolk voor de Amerikanen in 2005 en 2006 in het verleden zou zijn vervolgd door sjiitische milities omdat (i) verzoeker dit hele verhaal in eerste instantie niet naar voor gebracht heeft in zijn verklaringen ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en het CGVS, (ii) verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, wanneer hem werd gevraagd naar zijn beroep in Irak, antwoordde dat hij in een supermarkt had gewerkt en dat hij kapper was; pas na confrontatie met zijn verklaringen voor de Zweedse asielinstanties gaf hij aan dat hij in het verleden heeft gewerkt als tolk voor de Amerikanen, (iii) hij geen enkele aannemelijke en afdoende verschoning kon bieden waarom hij deze elementen niet spontaan had meegedeeld aan de Belgische asielinstanties, en (iv) de verklaringen die verzoeker bij de Zweedse asielinstanties heeft afgelegd over zijn beweerde werk als tolk niet overeenkomen met wat hij uiteindelijk voor het CGVS vertelde. Daarnaast merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker niet aannemelijk maakt waarom de sjiitische milities hem nog steeds zouden vervolgen, 15 jaar na de feiten.

Ten tweede hecht de commissaris-generaal geen geloof aan verzoekers beweerde vrees voor vervolging door sjiitische milities omwille van het werk van zijn broer als buschauffeur op de luchthaven van Bagdad. Hij stelt op goede gronden vast dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over elementen die aan de kern van dit verhaal raken, met name het jaar waarin zijn broer zou zijn ontvoerd, het aantal keren dat hij zou zijn ontvoerd, de duur van zijn ontvoering, de vraag of hij al dan niet verder ging werken en de motieven en eisen van zijn vervolgers.

Ten derde stelt het CGVS vast dat verzoeker niet aannemelijk kan maken dat hij ook een persoonlijke en actuele vrees zou kennen omwille van het incident en de problemen die zijn schoonzus en broer kenden in het opvangcentrum omwille van S.K., de man die als kapitein zou werken bij de veiligheidsdienst in Irak. Zo kan verzoeker geen consistente verklaringen afleggen over deze S.K. en is hij amper op de hoogte over wie deze persoon precies is en is het voor het CGVS niet aannemelijk dat verzoeker, die op het moment van de feiten in Zweden verbleef, zou worden gevisieerd door de schoonvader van zijn broer en dit bovendien voor feiten van 5 jaar geleden.

Tot slot hecht het CGVS geen geloof aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en de problemen die hij omwille daarvan zou hebben gekend omdat (i) hij dit motief nooit heeft vermeld in Zweden, (ii) hij inconsistente verklaringen aflegde over het moment van de betrapting met zijn vriend K. toen hij seks had met hem na de werkuren in het kapsalon, (iii) het niet aannemelijk is dat zijn broer in de voorgehouden omstandigheden niet op de hoogte zou zijn geweest van zijn homoseksuele relaties en zijn betrapting met K., (iv) verzoeker inconsistente verklaringen aflegt over zijn plaats van verblijf na zijn betrapting.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet

om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5.3. Ter verklaring voor het niet spontaan vermelden van zijn tolkenwerk voor de Amerikanen bij de Belgische asielinstanties, werpt verzoeker op dat hij dacht dat dit niet meer voor behandeling in België in aanmerking kwam vermits dit asielmotief reeds werd behandeld in Zweden. Deze uitleg kan echter niet ernstig worden genomen. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom internationale bescherming vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat en volledig mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Er werd verzoeker ook duidelijk gecommuniceerd dat informatie verbergen wel degelijk kan leiden tot een negatieve beslissing in de asielprocedure (NPO 7 december 2020 (hierna: NPO I), p. 2). Verzoeker wist dus wel degelijk dat hij het CGVS alle informatie moest geven die dienstig is om een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Van verzoeker kon dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij zijn werkzaamheden als tolk voor de Amerikaanse strijdmacht zou vermelden, te meer uit het administratief dossier blijkt dat hij ten aanzien van de Zweedse asielinstanties deze activiteiten en de daaruit volgende problemen als één van de voornaamste motieven heeft aangehaald in het kader van zijn beschermingsverzoek aldaar.

Het gegeven dat verzoeker één van zijn voornaamste motieven in Zweden niet spontaan vertelde voor de Belgische asielautoriteiten, terwijl hij beweert omwille hiervan meerdere ernstige vervolgingsfeiten te hebben ondergaan, is niet ernstig en ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

Met het huidig verweer dat hij dacht dat dit asielmotief niet meer voor behandeling in België in aanmerking kwam, tracht verzoeker zijn gedrag a posteriori te verschonen, doch tevergeefs omdat dit strijdt met wat hij op het CGVS verklaarde. Bij het CGVS gaf hij immers aan dat hij deze elementen niet spontaan had meegedeeld omdat hem dit niet uitdrukkelijk werd gevraagd en omdat hij wist dat het CGVS zijn dossier zou opvragen bij de Zweedse autoriteiten en op deze manier alles over hem zou te weten komen; een uitleg die evenmin overtuigt zoals op omstandige wijze wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

Bovendien neemt deze post factum uitleg nog steeds niet weg dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aanvankelijk enkel aangaf dat hij in een supermarkt had gewerkt en dat hij kapper was. Gevraagd of hij nog andere beroepen had uitgeoefend, antwoordde hij ondubbelzinnig “nee” (NPO I, p. 6). Pas toen verzoeker werd geconfronteerd met zijn verklaringen voor de Zweedse asielinstanties over zijn werk als tolk, gaf hij aan dat hij in het verleden inderdaad als tolk voor de Amerikanen had gewerkt en dat hij daarom problemen had gekend. Zoals de commissaris-generaal terecht opmerkt, is deze gang van zaken totaal ongeloofwaardig. Indien hij werkelijk in de periode 2005-2006 als tolk voor de Amerikanen zou hebben gewerkt, in een zeer tumultueuze periode in Irak, en hier nadien ernstige problemen door zou hebben gekend, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze elementen spontaan zou hebben aangehaald bij zijn verzoek om internationale bescherming in België.

Verzoeker voegt nog attesten toe aan zijn verzoekschrift om zijn werk als tolk te staven (stukken 3 tot 9), maar hiermee verklaart hij nog steeds niet waarom hij niet uit eigen beweging aan de asieldiensten meldde dat hij in 2005 en 2006 als tolk voor de Amerikanen had gewerkt, noch waarom hij deze attesten pas in het stadium van de beroepsprocedure voorlegt. Uit informatie in het administratief dossier blijkt alvast dat allerhande documenten in Irak tegen betaling kunnen worden verkregen, waardoor de bewijswaarde van dergelijke documenten sowieso gering is (AD CGVS, stuk 6, map met landeninformatie, nr. 3, COI Focus “Irak: corruptie en documentenfraude”).

Meer nog, met deze attesten kan verzoeker verder geen ander licht werpen op de pertinente divergenties die de commissaris-generaal vaststelt tussen zijn verklaringen in Zweden en zijn verklaringen in België over zijn werk als tolk voor de Amerikanen: “We vinden het ook ongeloofwaardig dat u in Zweden precies kon vermelden in welke afdeling u als tolk zou hebben gewerkt en voor het CGVS enkel vermeldde dat er geen afdeling was, dat u gewoon moest tolken. En dit terwijl u in Zweden verklaarde eerst te hebben gewerkt voor MTR, Militair Transport Regiment, en daarna voor TND, Taji Nationaal Departement (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 13). Indien uw verhaal werkelijk waar zou zijn is het ongeloofwaardig dat u in Zweden twee afdelingen zou kunnen geven waar u had gewerkt en dit terwijl u in België aanhaalde dat er geen specifieke afdeling was waar u voor tolkte. We stellen ook vast dat u in Zweden verklaarde dat de dreigbrief van het Mahdi-leger kwam. Hun naam zou erop hebben gestaan en de dreigbrief was ook ondertekend door Muqtada al-Sadr, oprichter van

het Mahdi-leger (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 8) en dit terwijl u voor het CGVS niet zeker wist van wie de bedreigingen kwamen. U kon enkel aangeven dat u bedreigd werd door de milities en dat u het Mahdi-leger verdenkt (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 6). Indien u werkelijk een ondertekende brief zou hebben gekregen zou u dat met zekerheid moeten weten. We stellen verder ook vast dat u voor het CGVS helemaal niet vermeldde dat uw vrouw werd mishandeld voor u naar Syrië vertrok, noch dat uw broer werd vermoord omdat hij op u leek toen u naar andere incidenten werd gevraagd omwille van uw werk als tolk voor de Amerikanen (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 5). Dit is opmerkelijk gezien dit volgens uw eigen verklaringen in Zweden allemaal te maken zou hebben gehad met de doodsb bedreiging die u had ontvangen en u toch zeker de moord op uw broer niet kan vergeten zijn. Dit doet bijgevolg verder afbreuk aan geloofwaardigheid van uw asielrelaas. We hebben ook onze bedenkingen over het feit dat u in Zweden verklaarde dat u na de doodsb bedreiging die u kreeg 8 maanden in Syrië heeft verbleven (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 19) en dit terwijl u op het eerst persoonlijk onderhoud enkel vermeldde dat u naar Amman, Jordanië, was geweest voor u Irak in september 2015 had verlaten (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 9). Op het tweede persoonlijk onderhoud voegde u Turkije toe als antwoord op de vraag of u ooit in het buitenland had gewoond voor u vertrokken was naar Zweden (II, p. 3) en noemde Syrië pas in tweede instantie wanneer u bevraagd werd naar uw reisroute na de doodsb bedreiging die u zou hebben ontvangen (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 6). Van iemand die 8 maanden in Syrië heeft verbleven na bedreigingen in Irak mogen we redelijkerwijze toch een consistentere antwoord op dergelijke vragen verwachten. Verder legt u bijzonder volatiele verklaringen af over het al dan niet actuele karakter van uw beweerdde vrees omwille uw werk als tolk voor de Amerikanen. Zo antwoordde u op de vraag of u omwille van uw werk voor de Amerikanen nog steeds een vrees voor vervolging kent het volgende: 'Nee. Voorlopig niet. (...)' Om dan onmiddellijk daarna, wanneer de vraag ter bevestiging opnieuw werd gesteld, het tegenovergestelde te beweren en te verklaren dat 'de milities je nooit zullen vergeten.' Dat zou zijn omdat u voor de Amerikanen had gewerkt en omdat u hun eis niet ingewilligd had. Ze zouden u nooit met rust laten (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 7-8)."

Verzoeker wijt deze vastgestelde incoherenties aan het lange tijdsverloop en de angst die hijervaarde waardoor hij zich niet meteen alle details kan herinneren, maar kan in dit verweer geenszins worden gevolgd. Van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en leven en daarom bescherming vraagt, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij in staat is om het vluchtrelaas telkens zo juist, volledig en waarheidsgetrouw mogelijk weer te geven en dat hij eensluidende, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten. De vastgestelde incoherenties hebben betrekking op elementen die behoren tot de kern van het vluchtrelaas. Deze elementen betreffen bepalende ervaringen in het leven van verzoeker waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is hierover coherente en eenduidige verklaringen af te leggen. Verzoekers inconsistente verklaringen over kernelementen van zijn relaas zijn evenwel zo fundamenteel dat er bezwaarlijk nog enig ernstig geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen.

In zoverre zou kunnen worden aangenomen dat verzoeker als tolk heeft gewerkt voor de Amerikanen in 2005-2006, blijkt uit de terechte bevindingen in de bestreden beslissing evenwel dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerdde verklaringen dat hij in het verleden omwille van zijn werk als tolk zou zijn vervolgd door sjiiitische milities. Ook de Zweedse overheid was van oordeel dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers verklaringen dat hij problemen hadden in Irak omwille van zijn werk als tolk in 2005 en 2006 (AD CGVS, stuk 6, map met landeninformatie, nrs. 1 en 2, asiëldossier Zweden en vertaling).

Ten slotte, wijst de Raad er nog op dat verzoeker, die in 2006 met zijn werk als tolk is gestopt, verder niet aannemelijk weet te maken waarom de sjiiitische milities hem, 15 jaar na de feiten, zouden vervolgen.

De foto's van verzoeker en zijn broer H. die moeten bevestigen dat zij sterk op elkaar lijken (verzoekschrift, stuk 10), doen aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk. Deze nemen immers niet weg dat verzoeker voor het CGVS op geen enkele wijze vermeldde dat zijn broer werd vermoord omdat hij op hem leek. Verzoekers gebrek aan verklaringen hieromtrent doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas aangezien redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker de moord op zijn broer toch niet vergeten kan zijn en hij overigens ten aanzien van de Zweedse asieloverheden verklaarde dat de moord op zijn broer te maken zou hebben gehad met de doodsb bedreiging die verzoeker had ontvangen.

5.4. Waar de commissaris-generaal verzoekers vrees voor vervolging door sjiiitische milities omwille van het werk van zijn broer als buschauffeur op de luchthaven van Bagdad ongeloofwaardig acht, gelet op

verzoekers bedrieglijke verklaringen dienaangaande, slaagt verzoeker er in het verzoekschrift niet in hier anders over te doen denken.

Zo stelt verzoeker dat zijn broer werd ontvoerd in 2013, wat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud tot tweemaal toe verklaarde, en dat hij zich slechts éénmaal van jaartal vergiste. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoeker tweemaal aangaf dat zijn broer in 2015 werd ontvoerd. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS gaf hij aan dat dit eind januari 2015 gebeurde (NPO I, p. 13), en ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker later dat zijn broer werd ontvoerd in 2015 (NPO 3 maart 2020 (hierna: NPO II), p. 14). Hiermee geconfronteerd komt verzoeker zelf tot de conclusie dat hij denkt dat zijn broer twee keer werd ontvoerd (NPO II, p. 14-15), terwijl hij in het verzoekschrift blijft bij een eenmalige ontvoering in 2013. Verzoeker legt dan ook duidelijk inconsistente verklaringen af, terwijl hij nochtans heel goed zou moeten weten of zijn broer, met wie hij overigens samenleefde (NPO II, p. 9), één of twee keer werd ontvoerd en in welk jaar dat was.

Verzoeker gaat met dit weinig ernstig verweer bovendien volledig voorbij waar de commissaris-generaal ook inconsistenties vaststelt in zijn verklaringen omtrent de duur van de ontvoering van zijn broer, de vraag of hij al dan niet verder ging werken en de motieven en eisen van zijn vervolgers. De vaststelling dat verzoeker over deze elementen, die de kern van het relaas raken, inconsistente verklaringen aflegt, ondermijnt de geloofwaardigheid ervan.

Daarnaast bemerkt de commissaris-generaal terdege: *“Maar zelfs wanneer uw verhaal over uw vrees omwille van het werk van uw broer waar zou zijn, waar we dus geen geloof aan hechten en waardoor uw algemene geloofwaardigheid wordt ondermijnd, is uw vrees omwille van het werk van uw broer sowieso niet meer actueel te noemen gezien uw broer A.(...) niet langer in de luchthaven werkt en ook niet langer in Irak leeft gezien hij een verblijfsstatuut heeft bekomen in België. U kan ook niet, na herhaaldelijk vragen, aangeven waarom die vrees omwille van het werk van uw broer nog actueel zou zijn (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, 17).”*

Door louter te volharden in het vluchtrelaas en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die de pertinente bevindingen van de commissaris-generaal in deze kunnen weerleggen of ontkrachten.

5.5. Wat betreft het incident en de problemen die zijn schoonzus en broer kenden in het opvangcentrum omwille van S.K., volhardt verzoeker dat ook hij ten gevolge hiervan een persoonlijke vervolging vreest op basis van het fenomeen bloedwraak. Verzoeker kan echter niet worden gevolgd.

Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt vooreerst dat verzoeker dermate inconsistente verklaringen aflegt over deze S.K. De commissaris-generaal stelt op goede grond vast dat *“u in Zweden verklaarde dat de kapitein van de veiligheidsdienst een officier van de Badr-militie was (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 26). Op het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS daarentegen antwoordde u op de vraag of die S.K.(...) ook lid was van een militie dat u dat niet weet (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 17). Op het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan weer dat die man lid is van de Badr-organisatie of van Asa'ib, ‘een van de twee’ (II, p. 17). U weet bovendien ook niet consistent weer te geven of die kapitein wel op de luchthaven van Bagdad werkte. Terwijl u in Zweden nog vertelde dat die kapitein op de luchthaven werkte (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 27) kan u op onze vraag of die kapitein van de veiligheidsdienst op de luchthaven werkt op het persoonlijk onderhoud van helemaal niet antwoorden en dit terwijl dit element wel degelijk belangrijk is gezien uw naam en de naam van uw familie zou doorgegeven zijn aan de luchthaven in Bagdad en ze u daardoor makkelijk zouden vinden (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 17). Deze variatie in wat u al dan niet weet is opmerkelijk. We mogen immers toch verwachten dat, als die kapitein van de veiligheidsdienst de reden is van de problemen en alles in gang heeft gezet en als u ook mede omwille van die problemen een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend u consistent en beter zou mogen weten wie die kapitein van de veiligheidsdienst precies is. Als u echt persoonlijk zou vervolgd worden bij terugkeer naar Irak omwille van het incident en de problemen van uw schoonzus en broer in het opvangcentrum waar uw broer en zijn echtgenote verbleven, zouden we toch redelijkerwijze mogen verwachten dat u heel goed op de hoogte zou zijn van wie er bij betrokken is, wat niet het geval is.”* De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij stelt dat het weinig aanvaardbaar is dat verzoeker zelf vervolging zou kennen door het handelen van de kapitein van de veiligheidsdienst in Irak, als hij dergelijke kernelementen van de persoon die de oorzaak van de problemen zou zijn niet, of niet beter, kent.

Verder kan de commissaris-generaal eveneens worden gevolgd waar hij niet inziet waarin verzoeker iets zou kunnen worden verweten door de schoonfamilie van zijn broer: *“Het is voor het CGVS niet*

aannemelijk dat u, die op het moment van de feiten in Zweden verbleef, geviseerd zou worden door de schoonvader van uw broer en dit bovendien voor feiten van 5 jaar geleden. De eenvoudige verwijzing naar stamregels (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 15; II, p. 19-20) is hier geen overtuigende en afdoende verklaring voor. Dit is een blote bewering waarvoor u geen concrete indicaties heeft gegeven. Bovendien kon u sowieso niet aannemelijk maken hoe de schoonfamilie van uw broer ervan op de hoogte zou komen indien u zou terugkeren naar Irak. U gaf enerzijds aan dat S.K.(...), de kapitein bij de veiligheidsdienst in Irak, 'van alles kan doen'. De kapitein zou connecties hebben met invloedrijke instanties. U kon echter helemaal niet concreet maken welke connecties S.K.(...) zou hebben. Zoals hoger aangegeven wist u niet of S.K.(...) al dan niet op de luchthaven werkt wat inconsistent is met wat u in Zweden verklaarde. U gaf verder aan dat S.K.(...) vier jaar geleden kapitein was en nu 'misschien' tot majoor is gepromoveerd waardoor hij veel mensen binnen de overheid kent. U had hiervoor echter geen enkele indicatie (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 19-20). U leek dat ook te beseffen en verklaarde verder: 'Als hij (S.K.(...)) niet meer ter sprake komt dan hebben we nog de schoonvader van mijn broer met wie we te maken hebben (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 20)'. De schoonvader van uw broer zou dus anderzijds eveneens connecties hebben met invloedrijke instanties. U gaf echter evenmin aan welke connecties de schoonvader van uw broer heeft. Bovendien blijkt de schoonvader van uw broer gewoon chauffeur te zijn op de luchthaven van Bagdad. U verklaarde: 'Hij werkt al jaren op de luchthaven. 'Misschien' kent hij veel mensen op de luchthaven. Veel vrienden of kennissen gemaakt'. U liet na aan te geven waarom een gewoon chauffeur machtige connecties zou hebben en komt niet verder dan speculaties (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 19-21). Opmerkelijk genoeg maakt u géén melding van het feit dat de schoonvader van uw broer een stamhoofd zou zijn, iets wat uw broer nochtans beweerde (CGVS, broer, 2.03.2016, p. 4), maar waaraan weinig geloof kan worden gehecht, gezien redelijkerwijze kan worden verwacht dat u hiervan op de hoogte zou zijn én dit zou vermelden op het moment dat u gevraagd wordt naar de invloed van deze persoon, mocht dit effectief zo zijn. Toen u werd gevraagd waarom u als 'broer van' geviseerd zou worden door de familie van uw schoonzus, zei u dat dit een tribaal gegeven was. Het zou een probleem van eer betreffen dat enkel met bloed kan worden gezuiverd. Ze zouden u willen doden om wraak op uw broer te nemen, die ze niet kunnen raken omdat hij in België verblijft. U voegde er nog aan toe dat 'iedereen' van uw familie problemen zal krijgen. Toen u werd gevraagd of andere leden van uw stam omwille van dit gegeven reeds problemen hadden gekend, zei u dat u dit niet wist en dat u geen contact had met leden van uw stam (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 19-21). Het spreekt voor zich dat het totaal onaannemelijk is dat u niet de minste poging zou hebben ondernomen om te weten te komen of iemand van uw stam reeds het slachtoffer zou zijn geworden van deze beweerde stammenvete, indien u werkelijk vreest omwille van deze kwestie te worden vermoord bij terugkeer naar Irak. In deze optiek is uw verklaring dat uw eigen stam de andere stam zou helpen om u te vinden ook een volledig loze bewering."

Door louter te volharden in dit asielmotief, slaagt verzoeker er niet in hier een ander licht op te werpen. Het CGVS concludeert op basis van voorgaande vaststellingen terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zou worden geviseerd door de schoonvader van zijn broer en diens stam en dit bovendien voor feiten van 5 jaar geleden waar hij niets mee te maken had. De commissaris-generaal merkt overigens nog op: "en zelfs wanneer dit toch zo zou zijn, wat dus niet geloofwaardig is, kan u ook niet geloofwaardig maken dat uw schoonfamilie op de hoogte zou komen van uw terugkeer naar Irak. Bagdad is bovendien ook een miljoenenstad en u kan niet aangeven hoe en waarom u in Bagdad snel teruggevonden kan worden."

De zes korte filmpjes op de USB-stick met geroddeld in het opvangcentrum over zijn broer en schoonzus (verzoekschrift, stuk 11) bevestigen dat er zich tijdens hun verblijf in het opvangcentrum bepaalde feiten hebben afgespeeld en dat er werd gesproken over het feit dat ze zich prostitueerde. De commissaris-generaal erkent in de bestreden beslissing ook dat voor zijn broer en schoonzus, die in mei 2016 werden erkend, een gegronde vrees voor vervolging op dat moment niet kon worden uitgesloten, mochten deze feiten in Irak aan het licht komen. Dit loutere gegeven toont echter niet aan dat verzoeker, die toen in Zweden verbleef en niets te maken had met deze feiten, door iemand in Irak omwille van deze feiten zou worden vervolgd en dat hij ook automatisch zou moeten worden erkend. De Raad benadrukt dat elk verzoek individueel en op zijn eigen merites moet worden beoordeeld.

De twee audiofragmenten op USB-stick, volgens verzoekers verklaringen een voicemailbericht van de schoonvader van zijn broer, zijn niet afkomstig van een objectieve bron. Dergelijke berichten kunnen verder eenvoudig worden geënceneerd en kunnen worden ingesproken door iedereen die om het even wat vertelt zonder dat de identiteit van de betrokkene kan worden nagegaan. Deze audiobeleiden bieden dan ook geen garantie over de authenticiteit van wat wordt besproken noch kunnen ze worden geverifieerd. Om deze redenen kan aan zulke audiofragmenten maar een heel beperkte bewijswaarde worden toegekend en volstaan deze op zich niet als een bewijs dat verzoeker bij terugkeer naar Irak

door de familie van zijn schoonzus zou worden vervolgd omwille van een voorval in het asielcentrum 5 jaar geleden. De Zweedse asieloverheden kwamen overigens tot dezelfde conclusie dat zulke berichten door iedereen kunnen worden opgemaakt en dat deze geen bewijs vormen dat het de schoonvader van zijn broer was die bedreigingen tegen verzoeker uitte (AD CGVS, stuk 6, map met landeninformatie, nrs. 1 en 2, asiëldossier Zweden en vertaling).

Alles samen genomen maakt verzoeker in zijn hoofd geen actuele vrees voor vervolging omwille van voormelde problemen die zijn schoonzus en broer hebben gekend aannemelijk.

5.6. Wat betreft verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en de problemen die hij ten gevolge hiervan zou hebben gekend, stelt de commissaris-generaal op goede grond vast dat, gelet op reeds ongeloofwaardig bevonden asielmotieven, de hogere bevindingen, vastgestelde inconsistenties en verzoekers algemene gebrek aan geloofwaardigheid, verzoekers beweerde homoseksuele relaties, zijn beweerde aantrekkingskracht tot mannen en zijn beweerde betrapting met zijn vriend K. waardoor hij met de dood zou zijn bedreigd, niet zomaar kan worden aangenomen.

Zo merkt hij vooreerst op dat het algemene gebrek aan geloofwaardigheid wordt bevestigd doordat verzoeker zijn vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid nooit heeft vermeld in Zweden hoewel hij, volgens zijn eigen verklaringen, in Zweden verbleef van 1 oktober 2015 tot december 2019. Daarbij zet de commissaris-generaal op pertinente wijze uiteen: *“In die periode van ruim vier jaar heeft u nagelaten de ‘waarheid’ te vertellen over uw seksuele geaardheid en heeft u dit motief voor uw verzoek om internationale bescherming helemaal niet vermeld in Zweden. Dit is toch wel opmerkelijk. Waar eventueel nog begrip zou kunnen worden opgebracht voor het feit dat het niet evident is om bij een eerste verzoek om internationale bescherming aan autoriteiten in de Europese Unie over uw seksuele geaardheid te spreken en dit gezien uw afkomst uit Irak waar een homoseksuele geaardheid maatschappelijk algemeen niet wordt aanvaard, mogen we niettemin toch verwachten van iemand die vreest voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid dat hij na een zekere periode hierover toch verklaringen kan afleggen. Uit uw verklaringen blijkt echter helemaal niet dat u tijdens uw verdere verblijf in Zweden dit vluchtmotief kenbaar heeft gemaakt aan de Zweedse asielinstanties, zij het in een beroepsprocedure tegen een weigeringsbeslissing of mits een volgend verzoek. U bent volgens uw eigen verklaringen immers wel degelijk twee of drie keer in beroep gegaan tegen de weigeringsbeslissing (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 7). U heeft dus wel degelijk kansen gehad om na uw eerste verzoek de waarheid over uw seksuele geaardheid te vertellen. Dat u dit heeft nagelaten is ongeloofwaardig.”*

Verzoeker repliceert in het verzoekschrift dat hij verzeild is geraakt in een verstandshuwelijk en dat hij angst had om de waarheid op te biechten aan zijn echtgenote en kinderen. Hij komt hiermee echter niet verder dan het herhalen van eerder voor het CGVS afgelegde verklaringen. De commissaris-generaal motiveerde hierover reeds terdege: *“Dit is echter een blote bewering gezien de asielautoriteiten in Zweden u wel degelijk hebben gevraagd of geheimhouding ten opzichte van uw vrouw nodig was en u daarop duidelijk ‘neen’ antwoordde (Migrationsverket, Protokoll, 31.05.2017, Asylutredning, p. 5). U had van die geheimhouding wel degelijk gebruik kunnen van maken, ook in een latere fase bij een eventueel volgend verzoek, maar u heeft dit nagelaten. U werd op het persoonlijk onderhoud bij het CGVS geconfronteerd met die mogelijkheid tot geheimhouding voor uw vrouw maar herhaalde enkel dat u bang was om het te vertellen en verklaarde eveneens dat dit het vermoeden bij uw vrouw zou versterkt hebben en vragen zou hebben opgeroepen (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 28-29; CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 31). Dit is geen logische en afdoende verklaring gezien uw eventuele verklaringen over uw homoseksualiteit en uw betrapting bij de Zweedse asielautoriteiten, gezien de mogelijkheid van geheimhouding voor uw vrouw, daar niet toe hoefden geleid te hebben en uw vrouw dat dus helemaal niet hoefde te weten.”*

De geloofwaardigheid van dit asielmotief, wordt nog verder ondermijnd door volgende zwaarwichtige vaststellingen: *“Het CGVS moet vaststellen dat u inconsistente verklaringen aflegde over het moment van de betrapting met uw vriend K.(...), toen u seks met hem had na de werkuren in het kapsalon. Op het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u dat deze gebeurtenissen plaatsvonden midden 2014 (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, p. 26). Op het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS daarentegen beweerde u daarentegen dat u betrapt werd ongeveer januari 2014 (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 28). We mogen niettemin redelijkerwijze verwachten dat u de specifieke datum waarop u betrapt bent en aanleiding gaf tot doodsbetredingen beter in de tijd en op zijn minst consistent zou kunnen plaatsen. Zeker gezien de bedreigingen omwille van het werk van uw broer in januari 2014 plaatsvonden. We mogen toch verwachten dat u nog weet of de betrapting in die periode van*

bedreigingen plaatsvond, dan wel een half jaar later, enige tijd voor u vertrok uit Irak. Deze vastgestelde zwaarwichtige tegenstrijdigheid doet nog verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. U legde verder ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw broer. Uw broer A.(...) zou niet op de hoogte geweest zijn van de betrapting met uw vriend K.(...) door de eigenaar van het kapsalon. Uw broer zou van niets weten. U beweerde dat u en uw moeder gewoon probeerden de zaak verzwegen te houden (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 30). In de context die u heeft geschetst is dat ongeloofwaardig. Er werd immers zowel geroddeld over uw eerste relatie met W..(...) als over uw tweede relatie en betrapting met uw vriend K.(...). Toen u een relatie had met W..(...) werd er veel over jullie geroddeld door uw vrienden. De roddels waren zo ernstig dat uw vader toen besliste om te verhuizen (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, 23). Er werd dus wel degelijk ruchtbaarheid gegeven aan uw vermeende relatie met W..(...). U werd ook gestraft door uw vader. U moest samen met hem op het werk blijven (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, 23). Uw broer A.(...) moet hiervan redelijkerwijze ook op de hoogte geweest zijn. Na uw betrapting met K.(...) werd u ontslagen (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, 25). De eigenaar van het kapsalon had het ook aan anderen verteld. U gaf zelf aan dat uw stam het anders niet te weten zou zijn gekomen. Bovendien werd u ook geslagen door uw stam (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, 29-30). Het is helemaal niet aannemelijk dat uw broer waarmee u samenleefde in die omstandigheden niet op de hoogte zou zijn geweest van uw homoseksuele relaties en uw betrapting met K.(...) door de eigenaar van het kapsalon. Het feit dat u deze ongeloofwaardige verklaringen aflegt doet verder afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. We vermelden verder ook nog dat u volatiele en inconsistente verklaringen aflegt over uw plaats van verblijf na uw betrapting. Op het tweede persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaarde u dat u met uw vrouw en kinderen in Saydiya in Bagdad was gaan wonen in een huurwoning nadat u betrapt werd en uw familie in Jihad in Bagdad bleef. U verplaatste zich tussen de twee wijken (CGVS, A.-H.(...), 3.03.2020, p. 16). Op het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS daarentegen verklaarde u heel duidelijk en niet verkeerd te interpreteren dat u na de betrapting bleef wonen waar u woonde. Er werd u zelf gevraagd of dat niet moeilijk was en u vermeldde er nog bij dat u geen andere oplossing had en daar bleef wonen tot u verhuisde naar uw schoonouders omwille van bedreigingen door de al Mahdi militie (CGVS, A.-H.(...), 7.12.2020, 26).”

De overige gedane vaststellingen omtrent de beweerde onwetendheid van zijn broer over zijn homoseksuele relaties en verzoekers inconsistente verklaringen over de plaats van verblijf na zijn betrapting, laat hij verder geheel onbesproken.

Verzoeker houdt voor dat het niet vaststaat dat zijn verklaringen omtrent zijn geaardheid niet waar zouden zijn. Zo merkt hij op dat enkel de betrapting met zijn vriend K. in twijfel wordt getrokken en geen incoherente verklaringen worden vastgesteld omtrent zijn relatie met K. en zijn seksualiteit op zich. Verzoeker gaat hier evenwel uit van een verkeerde dan wel onvolledige lezing van de bestreden beslissing. De Raad wijst erop dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen.

Het loutere feit dat in de bestreden beslissing niet verder wordt ingegaan op de vragen die door de protection officer werden gesteld omtrent de ontdekking en de beleving van verzoekers beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Iraakse samenleving (NPO I, p. 19-27), toont in tegenstelling tot wat verzoeker impliceert, niet aan dat de verklaringen omtrent zijn homoseksuele geaardheid op enige waarheid berusten.

Het is immers het geheel van de vaststellingen in verband met zijn verklaringen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat verzoekers homoseksuele geaardheid geloofwaardigheid mist. De vaststelling dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over het moment van de betrapting met K. toen hij seks met hem zou hebben gehad na de werkuren in het kapsalon, iets wat verzoeker in het verzoekschrift overigens niet betwist, stelt bovendien niet alleen dit incident zelf in vraag maar ook zijn seksuele geaardheid, zeker met inachtneming van het feit dat hij zijn homoseksuele geaardheid nooit heeft vermeld in Zweden. De commissaris-generaal besluit dan ook terecht dat hij “niet anders [kan] dan op basis van voorgaande vaststellingen besluiten dat u ook over belangrijke aspecten in verband met uw homoseksuele relaties en uw betrapting en de daaropvolgende vrees voor vervolging opnieuw bedrieglijke verklaringen aflegde en niet de waarheid heeft verteld. Dat is opnieuw zeer opmerkelijk. We zouden toch redelijkerwijze mogen verwachten dat u, zeker wanneer u eerder niet zou hebben durven vertellen over uw homoseksuele geaardheid zoals u beweerde, nu wel met de volledige waarheid hierover naar voor zou komen. Voorgaande vaststellingen wijzen erop dat dit duidelijk niet het geval is en doen ons samen met uw voorafgaand beargumenteerd gebrek aan algemene geloofwaardigheid besluiten dat u uw homoseksuele geaardheid helemaal niet aannemelijk kan maken.”

De in het verzoekschrift en de aanvullende nota gevoegde foto's, filmpjes en berichten vermogen niet hier anders over te doen denken.

De prints van foto's waar verzoeker zou staan afgebeeld met zijn beweerde partner en de foto's waarop deze beweerde partner in zwembroek staat afgebeeld (aanvullende nota), voegen niets wezenlijks toe aan zijn relaas, te meer daar het niet duidelijk is wie deze persoon juist is met wie verzoeker op de foto's staat afgebeeld en uit de foto's evenmin kan blijken dat deze persoon homoseksueel is noch wat verzoekers band of relatie is met deze persoon, laat staan dat hij met deze persoon een homoseksuele relatie zou hebben. Hetzelfde geldt voor de foto's en filmpjes (verzoekschrift, stuk 11, USB) die enkel bevestigen dat verzoeker samen met een aantal andere personen in een (gay) bar aanwezig was, niets meer en niets minder. Bijgevolg kunnen deze foto's en filmpjes een beweerde homoseksuele geaardheid op geen enkele wijze onderbouwen. Aan zulke privéfoto's en filmpjes kan overigens slechts een geringe bewijswaarde worden gehecht daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld en dit ook niet kan worden geverifieerd.

Wat betreft de screenshots van gesprekken op facebook met verzoekers (beweerde) partner, wijst de Raad erop dat dergelijke gesprekken niet afkomstig zijn van een objectieve bron, dat ze op sociale media eenvoudigweg kunnen worden geënceneerd en gemanipuleerd en aldus geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt besproken, noch kan de herkomst ervan worden geverifieerd. Om deze redenen kan aan zulke conversaties, die door eender wie kunnen worden gevoerd, maar een heel beperkte bewijswaarde worden toegekend en volstaan deze op zich niet om verzoekers verklaringen hierover als aannemelijk te beschouwen, laat staan voor waar aan te nemen. Dat het hier zou gaan om gesprekken tussen verzoeker en de persoon met wie hij op de voorgelegde foto's staat afgebeeld, hetgeen overigens nergens wordt gestaafd, kan hier geen ander licht op werpen.

Gelet op het geheel aan voorgaande bevindingen, het gebrek aan enige objectivering en de zeer geringe bewijswaarde ervan, volstaan dergelijke foto's, filmpjes en sociale mediaberichten niet om de geloofwaardigheid van het relaas te herstellen, laat staan een beweerde homoseksuele geaardheid op overtuigende manier te staven.

5.7. De overige door verzoeker voorgelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan het voorgaande. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing waar de commissaris-generaal deze documenten correct beoordeelt als volgt: *"Het document van maart 2016 dat de afgifte van documenten bij het CGVS door uw broer A.(...) bewijst vermag enkel te bewijzen dat uw broer A.(...) documenten heeft ingediend in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en brengt aldus an sich niets inhoudelijks bij aan uw verklaringen voor de Belgische asielautoriteiten. Met betrekking tot de dreigbrief van 2015 wil het CGVS benadrukken dat eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijk document op te maken zodat de herkomst niet kan worden nagegaan en documenten bovendien enkel ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen wat hier niet het geval is."*

5.8. Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker er niet in slaagt om de bovenvermelde talrijke inconsistenties in zijn vluchtrelaas te verklaren of te weerleggen. De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoekers vluchtmotieven, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Ze blijven dan ook gehandhaafd.

Verzoeker beperkt zich tot het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig of tegenstrijdig bevonden verklaringen en het poneren van een vrees voor vervolging, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

5.9. Waar verzoeker er nog op wijst dat hij soenniet is, leest de Raad in de beschikbare landeninformatie dat soennieten in Bagdad weliswaar grotere risico's lopen om slachtoffer te worden van meer individuele vormen van geweld begaan door sjitische milities, doch niet dat soennieten actueel in Bagdad het voorwerp zijn van groepsvervolging. Het loutere gegeven een soenniet in Bagdad te zijn, volstaat aldus op zich niet om het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. Er kan uit de voorgelegde landeninformatie niet worden afgeleid dat de situatie in Bagdad dermate ernstig is voor soennieten dat verzoeker louter door zijn geloofsstrekking dreigt te worden geviséerd of vervolgd. De beoordeling van het risico op vervolging is afhankelijk van verzoekers individuele omstandigheden (EASO "Country Guidance note: Iraq" van januari 2021, p. 68-69).

Verzoeker moet aldus concrete, op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreiken waaruit zou blijken dat hij in zijn hoofdte, omwille van zijn soennitische geloofsovertuiging, een gegronde vrees

voor vervolging bestaat bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtmotieven, blijft verzoeker hiertoe in gebreke.

5.10. Het geheel aan documenten, landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, concludeert de Raad dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan. Verzoeker heeft geen samenhangende en aannemelijke verklaringen afgelegd. Verzoekers algemene geloofwaardigheid is dan ook niet komen vast te staan zodat hem het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Gelet op het gegeven dat zijn vluchtrelaas en vluchtmotieven niet geloofwaardig worden geacht, kan verzoeker zich hier niet langer op steunen om aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt verder geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico zou lopen op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing bij terugkeer naar Irak.

6.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Er wordt niet betwist dat er in Irak een gewapend conflict aan de gang is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de beschikbare landeninformatie als de UNHCR-richtlijnen en uit de EASO Guidance note van januari 2021 komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger de focus aldus worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat, gezien zijn verklaringen met betrekking tot zijn plaats van herkomst in Irak, in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Dit wordt ook bevestigd in de EASO Country Guidance Note over Irak van januari 2021 (p. 134-136).

Verzoeker brengt geen afdoende concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn dan wel de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoeker suggereert dat de commissaris-generaal zich enkel stoelt op het arrest van het EHRM van 14 januari 2020, gaat hij voorbij aan de overige talrijke en objectieve bronnen waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, waaronder het EASO-rapport van oktober 2020 en de EASO Guidance note van januari 2021.

Het door verzoeker bijgebrachte persartikel van 21 januari 2021 betreffende een dubbele zelfmoord-aanslag op een kledingmarkt in hartje Bagdad, is voorts niet van aard om te doen besluiten dat de

appreciatie van de aard, draagwijdte en gevolgen van de situatie in Bagdad zoals beschreven in de bestreden beslissing niet langer correct of redelijk zou zijn.

Het is immers op grond van omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette bronnen waarnaar in talrijke objectieve rapporten wordt verwezen, dat deze regio als relatief veilig wordt bestempeld. De loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in deze regio toont op zich niet aan dat de feitelijke vaststellingen in deze rapporten niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal gevallen burgerslachtoffers, het aantal incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de partijen in het conflict, de doelwitten die daarbij worden beoogd, zelfmoordaanslagen in burgerwijken, enz. Verzoeker verwijst slechts naar één incident, hetgeen op zich niet toelaat te besluiten dat de situatie in Bagdad dermate zou zijn verslechterd dat eenieder die naar deze stad terugkeert louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

Waar verzoeker nog wijst op een heractivering van terreurgroep IS in Irak, blijkt uit de bestreden beslissing dat met dit gegeven genoegzaam rekening werd gehouden maar terecht werd geoordeeld dat de positie van IS geenszins is te vergelijken met deze van voor haar opmars in 2014, dat de aanvallen van IS in wezen gerichte aanvallen betreffen en dat het aantal burgerdoden bij veiligheidsincidenten eerder beperkt blijft. Alleszins blijkt de mate van het geweld niet van die aard dat iedere burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om door het geweld te worden getroffen. De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad is gesteund.

6.3. Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat in het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie wordt gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon.

De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Bagdad. Tevens blijkt dat commissaris-generaal niet beschikt over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze bevindingen worden door verzoeker niet betwist en vinden steun in het administratief dossier.

6.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker tweemaal werd gehoord op het CGVS. Tijdens deze gehoren kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°

van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

10. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES